L'eficàcia del Girona mana

Herrera va fer el 0-3 i ara els gironins es trobaran amb el Badalona, exempt en aquesta ronda, com a últim obstacle abans de la final



L'eficàcia del Girona mana

DDG

El Girona, amb un exercici d'eficàcia ofensiva i solvència al darrere, es va classificar anit per a les semifinals de la Copa Catalunya (el rival serà el Badalona, exempt en aquesta ronda), superant un combatiu Prat al Sagnier. Un gol matiner de Cristian Herrera, autor també del 0-3, i la sentència de Granell a poc menys de mitja hora del final, van donar ales a un equip de Machín que va combinar peces del primer equip amb futbolistes del Peralada. El tècnic va donar minuts a gent amb poca participació com René, Marí, Saúl, Granell i Cámara, però a dalt va apostar per Sandaza i Cristian Herrera, tota una declaració d'intencions.

El millor que li podia passar al Girona era encarrilar l'expedient tan aviat com fos possible. I ho va aconseguir: als quatre minuts de joc, en la primera aproximació a l'àrea del Prat, una jugada personal de Chele va acabar amb un xut del jugador del Peralada rebutjat en primera instància per Sergio. Cristian Herrera, molt atent, va aprofitar la pilota a l'interior de l'àrea petita per situar el 0-1 al marcador. Tota l'empenta que podia tenir el conjunt potablava per allò de jugar contra un rival de categoria superior va quedar aigualida només de començar. Perquè el gol en contra quan el partit amb prou feines arrencava va fer mal al Prat. Durant el primer quart d'hora l'equip de Pablo Machín va ser el protagonista: ben situat al darrere, controlant la possessió de la pilota, i mirant de fer el segon.

La primera ocasió del Prat no va arribar fins al minut 15, amb un xut de Pluvins aturat per René. El duel va entrar, aleshores, en un espiral d'imprecisions. Els visitants, amb el marcador a favor, no patien al darrere però tampoc generaven perill per sentenciar. El Prat, mentretant, intentava superar el mal tràngol del gol de Cristian Herrera i, amb el suport de la grada, intentava convèncer-se que el repte de tombar un equip de Segona A encara era possible. La pilota no durava a cap equip més de quatre passades seguides.

En la recta final de la primera part Sandaza va tenir el 0-2 després d'un remat de cap a una centrada per l'esquerre de Saúl que el porter local va poder rebutjar. El bàndol barceloní també va voler posar a prova René. Ho va fer de la mà de Xavi Pluvins i de Del Moral en el temps afegit. En tots dos casos el porter gadità del Girona

va estar encertat, portant el seu equip al descans amb l'avantatge mínim d'un gol a favor.

El Prat va sortir fort a la represa. En el primer minut Ernest Forgas va perdonar l'empat per mil·límetres, perquè la seva rematada de cap, a centrada d'Adri Montoro, va sortir llepant el pal. Els barcelonins mossegaven. I tant a la gespa com a la grada recuperaven aquella espurna que ben aviat havia apagat Cristian Herrera amb el seu gol matiner a la primera part. El Girona patia. Ernest la va tornar a tenir però la defensa la va poder enviar a córner. Aitor Lario, a la sortida del llançament de cantonada, tornava a exigir René, l'home més enfeinat, amb diferència, dels blanc-i-vermells. Eren els millors minuts del conjunt local, que instants més tard en tindria dues més de clares amb un cop de cap de Nacho del Moral i un remat de Xavi Pluvins.

Va aparèixer, aleshores, Àlex Granell. El Prat no havia aprofitat les seves oportunitats i, en canvi, el Girona, que es començava a desempallegar de l'angoixant pressió local, en va tenir prou amb una genialitat del migcampista per sentenciar. Granell va engaltar un dels seus habituals xuts des de fora de l'àrea que va tocar al pal i es va colar per l'escaire al fons de la porteria potablava sense que Sergio hi pogués fer res. Definitivament la grada abaixava els braços i els jugadors de Pedro Dólera, també.

La recta final, amb el 0-2 a favor, va ser plàcida per al Girona, que fent la sentència es va estalviar els patiments que s'intuïen veient com havia sortit el Prat a la segona part i la feina que havia donat a René en el primer quart d'hora de la represa. L'àrbitre va anul·lar el 0-3 a Cristian Herrera per entendre que havia tocat la pilota amb la mà. Es va entrar en un interminable carrussel de canvis, amb els gironins molt còmodes i ben plantats, i els locals veient com se'ls trencava la imbatibilitat al Sagnier que mantenien des del desembre de 2014 (37 partits oficials). Keita, que havia rellevat Sandaza, va perdonar el tercer del Girona, que va acabar caient a sis minuts del final en una contra culminada per Cristian.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/06/leficacia-del-girona-mana/807911.html?utm_source=rss